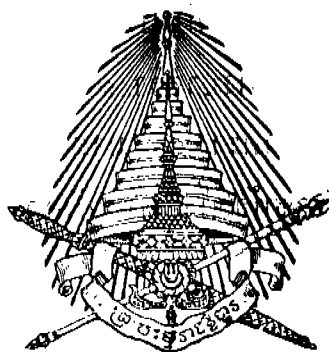

เล่ม ๕๕ หน้า ๒๐๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐

พระราชบัญญัติ
จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)

เจ้าพระยามรราช
พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิริน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๒๐๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวกให้เหมาะสมแก่กาลสมัย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมาย กฏ และข้อบังคับในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่แย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า เด็กซึ่งจะจัดการฝึกและอบรมตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

เล่ม ๕๔ หน้า ๒๐ ๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐

มาตรา ๕ เด็กซึ่งจะจัดการฝึกและอบรมตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่

(ก) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในโรงเรียน
ดัดสันดานตามบทแห่งกฎหมายลักษณะอาญา หรือตามบท
แห่งกฎหมายอื่น

(ข) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในโรงเรียน
ฝึกอาชีพตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๗๘

(ค) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในสถานฝึก
และอบรมอันจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสถานฝึกและอบรม
เด็ก เพื่อดำเนินการฝึกสอนอบรมในทางศีลธรรม จรรยา
และวิชาอันเป็นความรู้ทั่วไป วิชาชีพ การทำงาน อุตสาหกรรม
การทำงานเกษตรกรรม การพาณิชยกรรม ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ การฝึกและอบรมนั้น จัดต้องคำนึงถึง
อุปนิสัยสัยใจคอของเด็ก และพยายามจัดไปในทางที่
เหมาะสมอันจะพึงอำนวยประโยชน์อย่างดีที่สุดในชีวิตเบื้อง
หน้าของเด็กและชุมชน

มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจแบ่งประเภทและชั้นของเด็ก กับจัดให้เด็กในต่างประเภท ต่างชั้นได้รับการปฏิบัติ และประโยชน์ต่าง ๆ กัน

มาตรา ๙ เด็กที่มีความอดสาหัส ความประพฤติ และความก้าวหน้าในวิชา หรือการทำงาน อาจได้รับประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างต่อไปนี้

๑. เลื่อนประเภทหรือชั้น
 ๒. ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน
 ๓. ได้รับส่วนแบ่งปันผลกำไร
 ๔. ได้รับความไว้วางใจให้ออกไปนอกเขตต์สถานฝึกและอบรมโดยลำพัง
 ๕. ได้รับความไว้วางใจให้ไปอยู่นอกเขตต์สถานฝึกและอบรม
 ๖. ได้รับการผ่อนผันให้พ้นไปจากการควบคุมของสถานฝึกและอบรมภายในบังคับเงื่อนไขซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้
- มาตรา ๑๐ เด็กจักต้องอยู่ในวินัยโดยปฏิบัติตนให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับและระเบียบอันตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการฝึกและอบรม

เล่ม ๕๔ หน้า ๒๐๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐

เด็กที่มีได้ปฏิบัติตามวรรคต้นได้ชื่อว่าละเมิดวินัย

มาตรา ๑๑ เด็กที่ละเมิดวินัยอาจได้รับทัณฑ์สถานใด
สถานหนึ่งหรือหลายสถานดังต่อไปนี้

๑. ภาคทัณฑ์

๒. ดำหนิ

๓. ทำงานเกินหรือนอกเวลา

๔. งดการเล่นหรือลดประเภทลดชั้น

๕. ถอนจากตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

๖. งดหรือลดส่วนแบ่งปันผลกำไร

๗. ถอนความไว้วางใจ

๘. เขียนด้วยไม้เรียวไม่เกิน ๑๐ ที

ในกรณีความผิดและเงื่อนไขอย่างใดซึ่งจะลงทัณฑ์สถาน
ที่ ๗ และ ๘ ก็ได้ ขนาดและชนิดของไม้เรียวก็ดี ให้กำหนด
ไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ภายใต้บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมี
อำนาจออกข้อบังคับวางระเบียบและวิธีการเพื่อจัดการฝึกและ
อบรมเด็ก

มาตรา ๑๓ เมื่อเห็นว่าการจัดให้เด็กอยู่ในสำนักของเอกชนหรืออยู่ในความดูแลของเอกชนจักอำนวยการประโยชน์อันดีให้แก่ชีวิตในเบื้องต้นของเด็ก อธิบดีมีอำนาจที่จะดำเนินการได้

ในการมอบหมายให้เด็กไปอยู่ในสำนักของเอกชนหรือในความดูแลของเอกชนนั้น อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขและจะให้ผู้รับตัวทำสัญญาโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกันด้วยหรือไม่ก็ได้แต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๔ จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ร้องเรียนหรือชี้แจงถึงกรณีข้อทุกข์ร้อนโดยสมควร

มาตรา ๑๕ จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการเยี่ยมและติดต่อจากบุคคลภายนอกตามสมควร

มาตรา ๑๖ ในปีหนึ่ง ๆ จะต้องจัดให้เด็กได้รับการตรวจอนามัยโดยทั่วไปจากแพทย์

เด็กที่ป่วยเจ็บจะต้องจัดให้ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร และถ้าจำเป็นอธิบดีมีอำนาจสั่งให้ส่งตัวไปรักษาพยาบาลนอกสถานฝึกและอบรมได้

มาตรา ๑๗ โดยปกติในวันหนึ่งๆ จะจัดให้เด็กทำ
งานและศึกษาเกินกว่าสิบชั่วโมงไม่ได้

มาตรา ๑๘ เมื่อถึงคราวให้ออกไปเป็นอิสระ ให้เด็ก
ได้รับ

๑. ใบบริสุทธิ

๒. หนังสือแสดงผลของการฝึกและอบรม

๓. เครื่องแต่งกายหนึ่งสำหรับ ถ้าของตนเองไม่มี

มาตรา ๑๙ เมื่อถึงคราวให้ออกไปเป็นอิสระ หาก
ปรากฏว่าเด็กป่วยหนัก หรือไม่มีที่จะไปอยู่ หรือไม่มีทาง
ดำรงชีพ อธิบดีจะอนุญาตให้คงอยู่ในสถานฝึกและอบรม
ก็ได้ แต่เด็กนั้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการที่จะ
อยู่ต่อไป

นอกจากในกรณีป่วยหนัก อธิบดีจะอนุญาตให้เด็กอยู่
ต่อไปในสถานฝึกและอบรมจนเกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ไม่ได้

มาตรา ๒๐ ภายใต้บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรี
จะจัดให้มีการสงเคราะห์เด็กซึ่งได้ออกไป เป็น อิสระ แล้ว
ก็ได้

เด็กที่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคต้นจะต้องอยู่ภายใต้
กฎ ข้อบังคับระเบียบและเงื่อนไขแห่งการสงเคราะห์นั้น

มาตรา ๒๑ เด็กที่ได้รับความไว้วางใจหรือการผ่อนผันให้ไปนอกเขตสถานฝึกและอบรม หากกระทำความผิดวินัยหรือเงื่อนไขที่กำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจนำตัวส่งสถานฝึกและอบรมได้ โดยมีต้องมีหมาย หรือ ดำเนินการฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งอย่างไร

มาตรา ๒๒ ถ้าเด็กกระทำความผิดอาญาขึ้นภายในเขตของสถานฝึกและอบรม และความผิดนั้นเป็นเพียงความผิดฐานลหุโทษหรือฐานนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเขตสถานฝึกและอบรม หรือฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์ สิ้นของสถานฝึกและอบรม หรือฐานพยายามหลบหนี แทนที่จะดำเนินเรื่องเพื่อการฟ้องร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยให้ลงทัณฑ์ฐานละเมิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ข้อความตามมาตรานี้ไม่ ตัดสิทธิ ของเอกชน ที่จะ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง ตั้งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๓ เด็กที่หลบหนีจากการควบคุมของเจ้าพนักงานสถานฝึกและอบรม หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศาล

เล่ม ๕๔ หน้า ๒๑๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐

สั่งเพิ่มเวลาที่ต้องฝึกและอบรมขึ้นอีกตามที่เห็น ควร แทน
การลงโทษอาญา แต่ต้องไม่เกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

หากเด็กที่กระทำผิดตามวรรคต้นมีอายุในขณะหลบหนี
ครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์และปรากฏว่าเคยหลบหนีมาแล้วแต่ก่อน
ให้มีความผิดฐานหลบหนีที่คุมขัง

มาตรา ๒๔ ผู้ใดช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่เด็ก
ด้วยประการใด ๆ ให้หลบหนีดังบัญญัติไว้ในมาตราก่อน มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าพนักงาน สังกัด กรม ราชทัณฑ์ ให้
เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๒๕ เด็กที่ได้ออกเป็นอิสระไปแล้ว ไปกระทำ
ความผิดอาญาขึ้นอีก หากศาลมีคำสั่งให้ ส่งไปไว้ในสถาน
ฝึกและอบรมสำหรับความผิดในครั้งหลัง ให้เพิ่มเวลาส่ง
ไปไว้ในสถานฝึกและอบรมเป็นทวีคูณ แต่ต้องไม่เกิน
อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

มาตรา ๒๖ ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าทรัพย์สิน
อย่างใดห้ามมิให้นำเข้ามาหรือมีไว้ในสถานฝึกและอบรม

มาตรา ๒๗ ผู้ใดเข้าไปในสถานฝึกและอบรมโดยมิได้
รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือบังอาจรับจาก

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๒๑๓

หรือส่งมอบแก่เด็ก นำเข้ามาหรือเอาออกไปจากสถานฝึก และอบรมซึ่งเงินหรือสิ่งของ ต้อง ห้ามโดยทางใด ๆ อัน ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับหรือกฎแห่งสถานฝึกและอบรมก็ดี ผู้ นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อย บาท หรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ เกี่ยวข้อง กับสถานฝึก และ อบรม หรือ กรม ราช ทณฑ์ ให้ เพิ่ม โทษ เป็น ทั่ว คุก

เงินหรือสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในสถานฝึกและ อบรมโดยฝ่าฝืนบทมาตรานี้ให้ รับเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ นี้ กับให้ มีอำนาจตั้งแต่งและถอดถอนพนักงานเจ้า หน้าที่ และ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ใช้อย่างบังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม
รัฐมนตรี